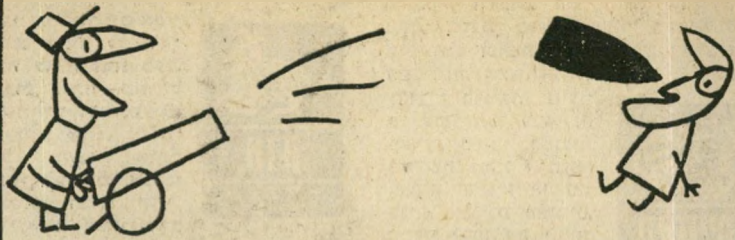

העולם הבא

מדור זה עומד לרשות הקוראים. כל קורא אשר ברשותו חומר סאטירי מכל סוג שהוא: פיליטונים, בדיחות, קא-ריקטורות, סיפורים משעשעים ורעיונות מבדרים אחרים, מתבקש לשלוח את החומר לתד. 136, תל-אביב, ולציין על המעטפה, "עבור העולם הבא". מדי שבוע יוענק פרס לקורא שייבחר מקרב אלה ששלחו חומר למדור. השבוע זוכה בפרס הכספי בסך 25 ל"י, דני רויטמן, נתניה.

יצוא

יבוא

היה אתה-השופט

כאמור, נביא בשבוע הבא את פסקי-הדין של הקוראים במשפט שפורסם בשבוע שעבר, שעסק בהצגת התלמידים בבית-הספר באנגליה. גם הפעם נביא בעיה משפטית שיש לה קשר לעולם הבידור. אנו מחכים לפסקי-הדין שלכם, אותם נפרסם ליד פסקי-הדין המקורי. קוראים שיקלעו לדעת השופטים יזכו אף בפרסים.

באחד העיתונים הנפוצים של ארצות-הברית פורסמה בימי מלחמת-העולם השנייה כתבת ענק ובה סיפור גבורה של סמל אמריקאי, שאף זכה לכמה עיטורי גבורה.

הסמל אדוארד נלחין, שוחרר בינתיים מן הצבא וחזר לעיסוקו הקודם — סוכן באחת מחברות-הביטוח. והנה, יום אחד, נתברר לו שחברת סרטים גדולה השתמשה בחומר שפורסם בכתבה והכינה סרט עלילתי ובו סיפור תולדות חייו ומעשי הגבורה שלו.

העניין לא מצאחן בעיניו. הוא בחל בפירסום המחודש של חייו ועוד על בד הקולנוע. הוא תבע את חברת הסרטים למשפט ודרש שישולם לו סכום פיצויים גבוה על שימוש בסיפור חייו לסרט ללא הסכמתו מראש.

עורך-הדין של חברת הסרטים טען לעומת זאת, כי במלחמה השתתפות מאות אלפי חיילים וכל אחד יכול לטעון שסרט מלחמתי אוטנטי מספר על חייו שלו באותה עת. "אין הסרט העתק מדויק של חיי התובע. זוהי יצירה אמנותית המתבססת על מציאות החיים".

עורך-הדין של נלווין טען לעומת זאת, כי הסרט איננו תיאור סתמי של המלחמה אלא תיאור אירוע שנלחין קשר בו אשית. לכל אדם יש זכות לחיים פרטיים שלא יוצגי לראדה ללא רשותו המפורשת.

מה דעתכם אתם? שילחו תשובותיכם להשוואה עם פסקי-הדין המקורי, שניתן בשעתו בארצות-הברית.

ערב ראיונות בגן-החיות

אלפי האזרחים התל-אביביים, שהתפרצו השבת לגן-החיות העירוני בתל-אביב בעיקבות פתיחת שערי הגן בשבת ללא תשלום, כפי שסוכס בין מ"מ ראש-העיר אברהם בואייר, ומ"מ ראש-העיר אריאל עמיעד, חשו עצמם שלא בנוח.

דיירי הגן הציגו להם שאלות נוקבות והציקו להם בהצעותיהם ללא הרף.

הנמר המנומר שאל אותם אם במיקרה יהושע רבינוביץ, ראש-העיק, שמשרדו סמוך לכלובו, אינו נמר של נייר והציע לערוך, "פיר פאייט" ביניהם.

נחש השפיפון אמר שהוא מציע להנהיג, בנוסף לעיטורים הצבאיים שעליהם התייטה הכנסת, גם עיטורים אזרחיים לעסקנים. העיטורים שהוצעו על-ידו: "עיטור הצפע", "עיטור הארנבת", "עיטור הצבוע", "עיטור הקרפדה" (לנשים).

הפיל שאל לשלמו של ראש-העיר הקודם, מרדכי נמיר, הידוע לו כאוסף פילים, והביע משאלה להצטרף לאוסף.

הקוף הבכיר ביותר תמה לשמוע כי כמה מידידיו החקיינים, העובדים במוסדות ציבוריים, עלו בדרגה.

הזברה כעסה על ששמה מנוצל לצרכי פירסומת למישחת שיניים.

רק הנמלה החרוצה לא אמרה דבר. היא היתה עסוקה בסילוק מיהשפכים של גוש דן לעבר הנגב.

לאן הערב?

לוח הצעות למופעי הבידור האמיתיים של ישראל:

תיאטרון המערב—עבודה—מפ"ס מציג: אין אהבות שמחות.

★

ממשלת-ישראל, בהפקת גולדה מאיר, מגישה מחזמר ענק. 24 משתתפים: הנערים שבחבורה.

בתפקידים הראשיים: משה דיין, עזר וייצמן ויגאל אלון.

★

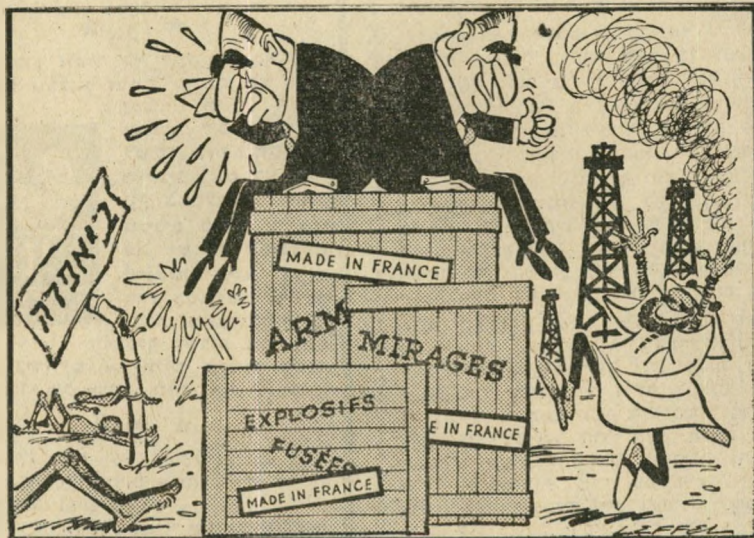
משרד-האוצר מתכנן את הבידור הבא לאזרחי ישראל: חיי כדב.

★

המפד"ל מגיש הצגת יחיד בהשתתפות יצחק רפאל: איש חסיד היה.

★

הכנסת מגישה שלוש פעמים בשבוע ערב מיוחד מאולס המליאה: הנוף הלכה החבריא.

(קאנאר אנשאנה, פאריס)

מסעות ספיר הראשון

שר-האוצר פנחס ספיר משוחח עם ביל-הון אמריקני, ומנסה להשפיע עליו שישקיע בארץ.

"יש הרבה סיכויים להשקעה במשק הישראלי", אומר ספיר, "אילו לא הייתי שר-האוצר שם, הייתי משקיע בעצמי". "נכון מאוד", משיב המיליונר האמריקני, "אילו לא הייתי שר-האוצר שם, הייתי גם אני משקיע".

בעל-הון פנה לספיר ושאל אותו איך אפשר לעשות קצת כסף בארץ. "אין פשוט מזה", השיב השר, "תבוא לארץ עם הרבה כסף. תוך זמן קצר תצליח להפוך אותו לקצת כסף".

באסיפת-עם שערך ספיר באמריקה, עמד יהודי וצעק בקול גדול: "תהי מדינת-ישראל!". "אני מסכים", אמר לו ספיר, "רק תגיד לי ממה?".

בדיחות השבוע

בדיחות השבוע נשלחו על-ידי הקורא דני רויטמן, נתניה, וכולן עוסקות בנערים שבחבורה.

● גבר צעיר נכנס בבהלה לתחנת-המשטרה ופונה אל השוטר התורן: "אדוני השוטר, קרא לי דבר נורא. הלכתי בטיילת ולפתע התנפל עלי גבר בכל מיני הצעות מגונות. אמרתי לו שאני לא הומו, אבל הוא לא הניח לי".

"או למה לא ברחת?" שאל אותו השוטר.

"השתגעתי?" השיב הצעיר, "איך אני יכול לרוץ על עקבים גבוהים?"

● שניים ראו את בריגיט בארדו מטיילת ברחוב בפאריס ומנענעת את אחוריה. אמר האחד לשני: "תסתכל! מה היא חושבת את עצמה, שהיא מארלון בראנדוני?".

● אחד הנערים נכנס לבית-קפה ומוזמין כוס קפה. "איזה קפה אתה רוצה", שאל אותו המלצר, "תורכי או הפוך?".

נערת השבוע

